

- 4) Zarzut czwarty dotyczy niedostatecznego uzasadnienia zaskarżonej decyzji, ponieważ Komisja nie wyjaśniła, w jaki sposób określone w niej warunki miałyby uczynić program pomocy zgodnym z rynkiem wewnętrznym pomimo stwierdzenia niezgodności sposobu finansowania.
- 5) Zarzut piąty dotyczy naruszenia zasady proporcjonalności, gdyż skarżący podnoszą, że postanawiając uznać program pomocy za zgodny z wewnętrznym rynkiem i nałożyć warunki z mocą wsteczną — zamiast po prostu stwierdzić niezgodność tego programu przy jednoczesnym zwolnieniu Republiki Francuskiej z obowiązku odzyskania pomocy od beneficjentów — Komisja naruszyła zasadę proporcjonalności.
- 6) Zarzut szósty dotyczy nadużycia proceduralnego i naruszenia art. 7 rozporządzenia (WE) nr 659/1999, ponieważ Komisja, po przeprowadzeniu formalnego postępowania wyjaśniającego, wydała decyzję warunkową, pomimo że nie tylko nie zostały rozwiane jej wątpliwości co do zgodności programu pomocy z rynkiem wewnętrznym, ale — co więcej — przekonała się ona o niezgodności tego programu z rynkiem wewnętrznym. Według skarżących Komisja naruszyła postanowienia rozporządzenia nr 569/1999 i tym samym popełniła nadużycie proceduralne.

Skarga wniesiona w dniu 10 czerwca 2011 r. — Buzzi Unicem przeciwko Komisji

(Sprawa T-297/11)

(2011/C 226/56)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Buzzi Unicem SpA (Casale Monferrato, Włochy) (przedstawiciele: C. Osti i A. Prastaro, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w całości z uwagi na brak uzasadnienia lub niedostateczne uzasadnienie oraz w rezultacie naruszenie prawa skarżącej do obrony a także zasady dobrej administracji;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w całości z uwagi na nadużycie władzy i w rezultacie przeniesienie ciężaru dowodu;

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w części lub w całości z uwagi na nadużycie władzy powierzonej Komisji w art. 18 [rozporządzenia nr 1/2003], naruszenie zasad proporcjonalności i dobrej administracji, brak uprzedniego postępowania spornego z naruszeniem *Best Practices* Komisji;

- w każdym razie obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi pięć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczy braku uzasadnienia lub niedostatecznego charakteru uzasadnienia, naruszenia prawa do obrony, naruszenia zasady dobrej administracji

- skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja narusza nałożony na Komisję obowiązek uzasadnienia a także prawo skarżącej do obrony w zakresie w jakim nie zawiera informacji dotyczących przedmiotu i celu dochodzenia lub zawiera niedostateczne informacje w tym względzie.

- 2) Zarzut drugi dotyczy nadużycia władzy i przeniesienia ciężaru dowodu

- skarżąca podnosi, że Komisja nadużyła władzy w zakresie w jakim wniosek o uzyskanie informacji powinien służyć sprawdzeniu będących w jej posiadaniu przesłanek a nie stworzeniu pełnej bazy danych dotyczącej rynku, wobec braku przesłanek. Narusza to także zasadę domniemania niewinności i powoduje wyraźne przeniesienie ciężaru dowodu.

- 3) Zarzut trzeci dotyczy nadużycia władzy w odniesieniu do art. 18 rozporządzenia nr 1/2003

- skarżąca twierdzi, że charakter żądań Komisji wykracza poza zakres uprawnień przyznaných w art. 18, zgodnie z którym Komisja może żądać od przedsiębiorstwa wyłącznie koniecznych informacji w odniesieniu do faktów, które mogą być mu znane jak i przekazania jej posiadanych przez nie odpowiednich dokumentów.

- 4) Zarzut czwarty dotyczy naruszenia zasady proporcjonalności i nadużycia władzy w odniesieniu do art. 18

- skarżąca uważa, że zaskarżona decyzja wykracza poza zakres tego co konieczne, przewidziany w art. 18 i narusza zasadę proporcjonalności gdyż żąda informacji, które nie są konieczne lub też z uwagi na fakt, że spośród wielu odpowiednich środków Komisja nie wybrała tego, który jest mniej uciążliwy dla przedsiębiorstwa, bądź też dlatego że żądania wiążą się z nadmiernymi kosztami dla skarżącej.

- 5) Zarzut piąty dotyczy naruszenia *Best practices* Komisji i zasady dobrej administracji

— skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła swe *Best Practices* w zakresie w jakim zwróciła się najpierw do skarżącej o przedstawienie uwag co do projektu zaskarżonej decyzji, lecz następnie nie uwzględniła w ogóle tych uwag, a także z uwagi na fakt, że zaskarżona decyzja różni się w istotnym stopniu od projektu. Ponadto skarżąca twierdzi, że ciągłe zmiany w zakresie wniosków stanowią jednoznaczny dowód braku należytej staranności, który charakteryzował działanie Komisji z naruszeniem zasady dobrej administracji.

Skarga wniesiona w dniu 16 czerwca 2011 r. — Ben Ali przeciwko Radzie

(Sprawa T-301/11)

(2011/C 226/57)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali (Tunis, Tunezja) (przedstawiciel: adwokat A. de Saint Remy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- przyjęcie środka organizacji postępowania na podstawie art. 64 regulaminu postępowania przed Sądem mającego na celu doprowadzenie do ujawnienia przez Komisję wszystkich dokumentów dotyczących przyjęcia zaskarżonego rozporządzenia;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia (UE) nr 101/2011 z dnia 4 lutego 2011 r. w zakresie, w jakim dotyczy strony skarżącej;
- w razie niestwierdzenia nieważności zastosowanie odstępowania w odniesieniu do aktywów finansowych o charakterze podstawowym, a także do pewnych wydatków o charakterze nadzwyczajnym ocenianych oddzielnie w każdym indywidualnym przypadku;
- zasądzenie od Rady Unii Europejskiej na rzecz strony skarżącej łącznej kwoty 50 000 EUR z tytułu naprawienia wszystkich rodzajów poniesionych szkód;
- zasądzenie od Rady Unii Europejskiej na rzecz strony skarżącej kwoty 7500 EUR z tytułu kosztów obrony w ramach niniejszej skargi;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej wszystkimi kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący braku wystarczającej podstawy prawnej ze względu na to, że po pierwsze środek nie ma

na celu utrzymania lub przywrócenia pokoju i bezpieczeństwa oraz narusza indywidualne prawa strony skarżącej, po drugie uzasadnienie decyzji zawiera niedokładności i uchybienia, a po trzecie środek jest nieproporcjonalny i nieuzasadniony.

- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa do obrony i prawa do skutecznej ochrony sądowej.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia ze względu na to, że po pierwsze zamrożenie środków finansowych stanowi sankcję, o której zdecydował organ polityczny, po drugie w zaskarżonym rozporządzeniu nie przewidziano żadnej procedury usunięcia z wykazu, po trzecie prawa podstawowe strony skarżącej zostały naruszone w każdej fazie postępowania, a po czwarte uzasadnienie środków jest ogólne, pozbawione podstawy, niejasne i niedokładne.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący oczywistego błędu w ocenie okoliczności faktycznych ze względu na to, że nie udowodniono udziału strony skarżącej w czynie bezprawnym.
- 5) Zarzut piąty dotyczący prawa własności ze względu na to, że środki stanowią nieuzasadnione ograniczenie prawa własności strony skarżącej.
- 6) Zarzut szósty dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności.
- 7) Zarzut siódmy dotyczący prawa do życia ze względu na to, że zamrożenie aktywów nie powinno powodować zagrożenia dla środków utrzymania i prawa do życia strony skarżącej.

Skarga wniesiona w dniu 16 czerwca 2011 r. — Alumina przeciwko Radzie

(Sprawa T-304/11)

(2011/C 226/58)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Alumina d.o.o. (Zvornik, Bośnia i Hercegowina) (przedstawiciele: adwokaci J.-F. Bellis i B. Servais)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności cła antydumpingowego nałożonego na skarżącą rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 464/2011 z dnia 11 maja 2011 r. nakładającym ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącym tymczasowego ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz zeolitu A w postaci sproszkowanej pochodzącego z Bośni i Hercegowiny;